

במדינה

מפלגות

מכות

בבית המפלגה

"הוא היכה אותי!" טען דויד הרפז, מוזכר העבודה בבאר-שבע, כשהודיע השבוע על התפטרותו מתפקידו. הסיבה להתפטרות, לדבריו: עזרא דבי, חבר מועצת עיריית באר-שבע מטעם העבודה, התנפל עליו בבית המפלגה והיכה אותו לעיני ראשי-העיר. הרפז הרים את ידו נגדי ראשון! טען עזרא דבי, "ראשי-העיר וחברי מרכז המפלגה שנכחו שם תפסו אותי ומנעו ממני להגיב". ראשי-העיר יכול להעיד ששעורא דבי קם על הרפז ומנעו ממני להגיב. אבל דבר אחד ברור: המריבות במפלגה הגיעו למהלומות. **בוגד בסיעה.** דבי, נמוך קומה, אב למשפחה מרובת ילדים, הוא עסקן מפא"י

עכשיו שיפסיקו להשמיץ את דינגוף. אם יש באיזה מקום חיללים שחסרות להם חתיכות, שרק יגידו. מתנדבות לא חסרות. הן מוכנות לחתור על התור במספרה ועל המדידה אצל התופרת וללכת לכל מקום. קומאנדו דינגוף נמצא במצב הכן.

כשנחזור מהמלחמה. אל תסריטו בינתיים. אלה שקיתרו על הסרט יכלו לראות ב- חדר האוכל את האמנים והחתיכות. את האמנים קיבלו שם בהתלהבות, אבל החתיכות היו מוכנות להודות שבדינגוף מת- פעלים מהן העוברים ושבים הרבה יותר.

יות בחירה בבידור. במיפקדה הקרינו סר- טים. הציגו שם מיקי-מאוס מלפנים לאחור ומאחור לפנים, ברחס. לפתע נשמעו יר- יות. הפסיקו את ההקרנה. החיילים יצאו עם הנשק החוצה. "חכו לנו", הם אמרו, "אנחנו רוצים לראות את הסרט עוד פעם

משה דבי
"לא הרבצתי ראשון"

יורד לביקעה

עוד מימי ראשית ההתיישבות בבאר-שבע. הוא אחד הנציגים הבולטים של העדה ה- עיראקית בעיר.

הסביר דבי השבוע את סיבות הריב בינו לבין הרפז: "הרפז החליט עוד ב-16 לאפי- ריל השנה להתפטר מתפקידו. זאת לאחר שבגד בסיעת מפא"י והוא כיום מאנשי שמ- עון פרט ומשה דיין. ראובן קליגלר (הי- "שרגא נצר" של מפא"י בבאר-שבע) החליט להוציא את מושכות המפלגה מידי. קליגלר משמש כמנהל קופת-חולים במחוז הנגב ו- הרפז עבד במחיצתו בתור מנהל מחלקה.

"כשהתמנה הרפז כמזכיר המפלגה בבאר- שבע, ביקש קליגלר ממנו בחזרה את הרכב שהחזיק בו, שהוא רכוש קופת-חולים. הוא גם קיצץ את השתתפות קופת-חולים בטלפון שהותקן בביתו של הרפז. אך המכה הקשה ביותר היתה שמקום עבודתו של הרפז נת- פס בידי אחר, שהובא מתל-אביב.

"אחרי כל הדברים האלה, ביקש הרפז ממרכז המפלגה שיאשרו לו מכונית, ושיתנו לו הבטחה חרמשמעיית שהם ידאגו למצוא לו תעסוקה נאותה אחרי הבחירות. מרכז המפלגה החליט לא להיענות לבקשותיו, ואז הוא החליט להתפטר.

"לא יהיו שני עיראקים". באשר ל- תקרית בינו לבין הרפז, מספר דבי: "אני מזכיר איגוד פועלי-המתכת במועצת פועלי באר-שבע. ביקשתי מהרפז להעמיד את מרדכי סלים כמספר 2 במועצת פועלי ה- מתכת הארצית. הסברתי לו שיש לו את כל הנתונים הדרושים. אבל הרפז התנגד ואמר לי: לא יהיו שני עיראקים במועצת פועלי המתכת הארצית. או התחיל בינינו ויכוח חריף והרפז הרים את ידו נגדי ראשון.

"התקרית הזאת החזירה את החיים הפולי- טיים בבאר-שבע שנים רבות אחורנית." אמר השבוע דויד הרפז, בהזכירו את התקופה בה כיהן דויד טוביהו כראשי-העיר, תקופה בה קללות והרמת-ידיים היו דברים רגילים בחיים הפוליטיים בבאר-שבע.

"לא החלטתי סופית איזה צעדים לנקוט נגד דבי. ישנם גם דרכים אחרות בהן אני שר ללכת, ואינני חייב דווקא לדרוש את הוצאתו מהמפלגה."

שולה מרנשטרן, אשתו של בעל בית-חרושת לסוכריות, לא הסתפקה במשלוח מתקנים, ירדה בעצמה למוצבים. היא נראית בחברת חייל במוצב.

הזמרת חיה צח — האילנית שבצמד אילן ואילנית, בשנת ארוחה באהל צבאי במחנה נח"ל בביקעת-הירדן. אילנית היתה בין המתנדבים לברך את החיילים.

באהל הופעות האמנים נערכו גם בתוך אוהלים צבאיים, כשהאזרחיות מת- ערבות בין החיילים הצופים בהצגה.